

Uttale vedrørende klage fra Statsforvalteren i Vestland datert 19.04.2021 vedrørende dispensasjon for arealoverføring fra 148/3- 148/10 i Alver.

Det er i vedtaket lagt vekt på at området er bratt og vanskelig å drifte, dette er statsforvalteren kun delvis enig i og henviser til flyfoto fra 2011 der det ser ut som området er slått med maskin. Dette er ikke vedlikeholdt av bonden som forpakter gården men er vedlikeholdt av 148/10 min far først og meg de siste 15 årene vi har slått dette og en del andre bratte områder rundt oss delvis med gressklipper, ryddesag og ljà for å holde det nede da det ser fælt ut om det ikke blir slått og ville da grodd helt over. Vi har gjort dette da det lenge har vært en tanke å overta dette arealet. Tanken var god men kanskje det straffer seg nå likevel.

Ellers så er det som forvalteren skriver bratt ned mot veien og der er det veldig bratt slik at man har problemer med å ta seg fram til fots men mye av det resterende arealet er også bratt og ulendt (se vedlagte bilder) men det er et lite parti på midten som er delvis flatt men det er lite jord og berget stikker opp flere steder så dette har som nevnt ikke blitt slått av forpakter.

Statsforvalteren peker også på området der tilkomstveien er planlagt over på 148/8 som også er registrert som overflatedyrket mark.

Her er avkjørsel plassert i kartet av eier av 148/8 med tanke på sikt samt slik at den skal påvirke jordet minst mulig når det gjelder slått og drift resten av gården. Burde jo også telle for at vi legger veien i en utkant av jordet slik at det skal påvirke resten av jordet i minst mulig grad.

Statsforvalteren peker også på at gården ikke har dårlig tilkomst til dette jordet noe som er helt riktig, fordelen ville jo være at bonden vi kunne ta seg ut og inn av stykkene med utstyret sitt på en godkjent avkjørsel med god sikt i begge retninger da samme bonde forpakter begge gårdene. Vil også legge til at både han og alle andre oppsittere på Litleskare er positive til dette tiltaket.

Eller så er det jo tidligere henvist til den bratte ankomsten til 148/10 som er bestående av ca 60 trappetrinn i veldig bratt terreng og det er da veldig begrenset hvor lenge man er i stand til å kunne ta seg opp til eiendommen samt at man skjelden kommer tomhendt. Dette vil da gjerne føre til at når vi blir eldre og ønsker å nyte livet på landet så er ikke eiendommen tilgjengelig så lenge på grunn av den tunge ankomsten. Jeg har selv reist på denne hytten i 52 år og kjenner allerede at det blir tyngre å bære alt opp med årene. Min far er dessverre ikke lenger i stand til å kunne ta seg opp til eiendommen tross at han har bruksrett til denne så lenge han lever.

Håper at dette med tilkomst kan veie tungt for en dispensasjon i denne saken i stedet for at arealet blir liggende brakk til ingen nytte.

Vennlig Hilsen Ørjan Lilleskare.

